तादृशे सुकलत्रे च गते कान्यत्र वासना ।
तच्छ्रुत्वा सो ऽपि पुत्रस्तं चण्डसिंहमभाषत ॥ ३० ॥
तात मैवमभार्यं हि शून्यं गृहपतेर्गृहम् ।
अन्यच्च मूलदेवोक्ता गाथा किं न श्रुता त्वया ॥ ३१ ॥
5 यत्र घनस्तनजघना नास्ते मार्गावलोकिनी कान्ता ।
अजडः कस्तद्निगडं प्रविशति गृहसंज्ञकं दुर्गम् ॥ ३२ ॥
तज्जीवितेन मे तात शापितो ऽसि न तां यदि ।
द्वितीयां मद्भीष्टाया भार्यार्थे स्वीकरिष्यसि ॥ ३३ ॥
एतत्पुत्रवचः श्रुत्वा प्रतिपद्य च तत्सखः ।
10 स चण्डसिंहो ऽनुसरन्पदपङ्क्तिं शनैर्ययौ ॥ ३४ ॥
प्राप्य तच्च सरःस्थानं मुक्ताहारौघमण्डिताम् ।
श्यामां चन्द्रवतीं राज्ञीं तां ददर्शावभासिताम् ॥ ३५ ॥
लावण्यवत्या सुतया ज्योत्स्नयेवावदातया ।
नैशीं द्यामिव मध्याह्ने तरुच्छायामुपाश्रिताम् ॥ ३६ ॥
15 उपाययौ स पुत्रेण साकं तां च सकौतुकम् ।
सापि दृष्ट्वा तमुत्तस्थौ वित्रस्ता चौरशङ्किनी ॥ ३७ ॥
अलं त्रासेन नाम्बैतौ चौरौ सौम्याकृती इमौ ।
सुवेषौ कौ चिदाखेटकृते नूनमिहागतौ ॥ ३८ ॥
इत्युक्ता सुतया राज्ञी यावद्दोलायते ऽत्र सा ।
20 तावदश्वावतीर्णास्ते चण्डसिंहो ऽब्रवीदुभे ॥ ३९ ॥
किं संभ्रमेण वामोवां प्रणयाद्द्रष्टुमागतौ ।
तद्विश्रम्य निराशङ्के वदतं के युवामिह ॥ ४० ॥
हरनेत्रानलज्वालादग्धमन्मथदुःस्थिते ।
रतिप्रीती इवारण्यमिदमेवमुपागते ॥ ४१ ॥
25 प्रविष्टे स्थः कथं चेह बत निर्मानुषे वने ।
रत्नप्रासादवासार्हमिदं हि युवयोर्वपुः ॥ ४२ ॥
कथं वराङ्गनोत्सङ्गयोग्यौ कण्टकितामिमाम् ।
भुवं वां चरणौ भ्रान्ताविति नौ मनसि व्यथा ॥ ४३ ॥
एषा च चित्रं युवयोः पतन्ती धूलिराननं ।
30 वातोद्धूता हतच्छायमावयोः कुरुते मुखम् ॥ ४४ ॥
भवत्योरेष चाङ्गे ऽस्मिन्विलसन्पुष्पपेशले ।
किरणोष्मा दहत्यस्मानुच्चण्डश्चण्डदीधितेः ॥ ४५ ॥